

Under Nr. 9 have vi foreslaaet, at Overskyldraadet ændres lidt, idet den Ret, som er levnet Folketinget og Landstinget til at vælge 2 Medlemmer, ikke vil have stort at sige for en Mindretalsgruppe enten i denne eller i en anden Sal. Hvis man derfor reducerede de af Regeringen valgte Medlemmer en lille Smule og forhøjede Antallet af de Medlemmer, som Folketinget og Landstinget maa vælge, fra 2 til 3, samt indførte Forholdstalsvalgmaaden, vilde der være Haab om, at et blot nogenlunde betydeligt Mindretal her i Salen kunde blive repræsenteret i Overskyldraadet.

Under Nr. 10 have vi stillet Ændringsforslag af lignende Art som det, jeg før har omtalt, nemlig om at ligestille købstadmæssigt bebyggede Landsogne med Købstæder og Handelspladser, hvad angaar Honoraret til Vurderingsmændene.

Under Nr. 11 have vi stillet et Ændringsforslag, som under almindelige Forhold burde vække den største Sympati og Samstemning her i Tinget. Men jeg ved fra tidligere Aars Erfaring, at selv den største Sympati intet nytter ved Afstemningen. Dette Forslag gaar nemlig ud paa, at de Godsejere, der i 1850 fik et Vederlag af Statskassen, der — hvis jeg ikke tager fejl — beløb sig til 2,600,000 Kr., for at svare lige Hartkornsskat med Bønderne — altsaa den bekendte Hartkornsegaliseringslov af 1850 — skulde tilbagebetale dette Vederlag nu, før deres Hartkornsskatter eftergives. Der er ikke Spor af Mening i, at man nu kvitterer de Skatter, som en Gang ere blevne paa-lagte dem, og saa dog lader dem beholde den Erstatning, de den Gang fik for at betale dem til evige Tider. Nu siger man, at det vil volde saa overordentlig store praktiske Vanskeligheder at faa disse Summer tilbage, og vi have sikkert hørt den højtærede Finansminister gøre opmærksom derpaa. Vi have ogsaa taget Hensyn dertil ved den Formulering, vi i Aar have givet vort Forslag, idet vi have sagt, at de ifølge Lov af 20. Juni 1850 § 4 udbetalte Vederlagssummer ville, saa vidt muligt, saaledes navnlig for alle Lens, Stamhuses og Fideikommisbesiddelsers Vedkommende, være at tilbagebetale Statskassen efter nærmere af Finansministeren fastsatte Regler. Vi erkende, at der kan være Tilfælde, hvor det kan være meget vanskeligt at faa disse Erstatningssummer tilbage til Statskassen, men der er ogsaa Tilfælde, hvor det vil være meget let, og det vil særligt være Tilfældet for alle Fi-

deikommissar, Stamhuse og Lensbesiddelsers Vedkommende. Thi der ere aabenbart Erstatningssummerne i 1850 henlagte til Fideikommisskapitalen. Naar Lensbesiddelserne i Fremtiden fik en større Skat, vilde det netop stemme med Statutterne, at man henlagde Erstatningssummen, af hvilken Skatten fremtidigt skulde betales, til Kapitalen. Disse Summer ligge altsaa temmelig sikkert urørte ved alle Fideikommissar, Len og Stamhuse, og i det Øjeblik man letter Len, Stamhuse og Fideikommissar for Hartkornsskatten, kvitterer den fuldstændig, bør man ganske sikkert drage denne Sum tilbage, thi Lenet bliver jo akkurat lige værdifuldt.

Endelig have vi til § 20 stillet Ændringsforslag om, at disse Love, der her foreligge, først træde i Kraft samtidig med Loven om Indkomstskat „og samtidig med Gennemførelsen af forandrede Valgretsbestemmelser ved Valgene til Kjøbenhavns Borgerrepræsentation og til By-, Sogne- og Amdsraad efter Grundsætningen: lige Valgret for alle Skatteydere, eventuelt i Forbindelse med Forholdstalsvalg“. Vi mene, at der er noget ganske unaturligt i at ophæve alle de gamle faste, direkte Skatter og særlig da ophæve Hartkornsskatterne, og saa alligevel lade den privilegerede Valgret staa, som særlig er knyttet til Hartkornsskatten. Til den privilegerede Skat, om man saa maa sige, har hørt en privilegeret Valgret, og jeg synes, at de to Ting saa vidt muligt skulde følges ad. Jeg ved vel, at der har dannet sig et nyt Parti, et konservativt Parti, som kaldes de frikonservative, og som nok har taget Navn ud fra den Betragtning, at de ville være fri for alle deres hidtidige Byrder, men derimod konservere deres hidtidige Rettigheder. Jeg mener nu, at vi have ingen Grund til fra vor Side at imødekomme denne Betragtning. Naar disse Folk blive fri for deres hidtidige særlige Byrder, bør de ogsaa samtidig fritages for deres hidtidige særlige Rettigheder. Men dertil kommer, at alle disse Lovforslags Gennemførelse i Livet i høj Grad vil afhænge af Kommunalbestyrelserne og Amdsraadene. Paa mangfoldige Punkter vil det vise sig, at disse Love kunne gennemføres mere eller mindre heldigt, og det vil bero paa de kommunale Styrelses Sæmmensætning. Jeg skal nævne de ny Skattevedtægter, som jo nu samtlige Kommuner her i Landet, baade By- og Landkommuner, skulde have. Naar disse Love ere gennemførte, skal der gøres et stort Arbejde ude i alle Landets By-